

„Знаете ли какво е одумването (гиябет)?"
Отвърнали: „Аллах и Неговия Пратеник знаят най-добре". Рече: „Да споменеш своя брат с онова, което не харесва". Рекоха: „Ами, ако това, което споменавам, е истина?". Рече: „Ако това, което споменаващ, е истина, то ти си го одумал, а ако не е истина - си го наклеветил

От Ебу Хурейра /радийеллаху анху/ се предава, че Пратеника на Аллах ﷺ казва: „Знаете ли какво е одумването (гиябет)?" Отвърнали: „Аллах и Неговия Пратеник знаят най-добре". Рече: „Да споменеш своя брат с онова, което не харесва". Рекоха: „Ами, ако това, което споменавам, е истина?". Рече: „Ако това, което споменаващ, е истина, то ти си го одумал, а ако не е истина - си го наклеветил".
[صحیح] [رواه مسلم]

Пророка ﷺ пояснява същността на забраненото одумването, а то е: споменаването на мюсюлманина, който отсъства, с нещо, което не би харесал, независимо дали се отнася за телесните или нравствените му качества. Например: слепият, лъжлив, измамник; или подобните на тези порицани качества, дори някои от тях да са налични при него. Що се отнася до това, ако съответното качество не е налично, то положението е много по-сериозно от одумване, а именно клевета. Тоест, набеждаването на човек с нещо, което не е при него.

<https://sunnah.global/hadeeth/bg/show/5326>

